

Vydrař
(Otterhound)

Standard FCI č. 294 / 21.04.1997 / F

Překlad do francouzštiny: Prof. R. Triquet a J.-M. Paschoud.
Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Původ: Velká Británie

Datum zveřejnění platného standardu: 02.12.1987

Použití: Velký a silný honič, vyšlechtěný původně pro celodenní lov ve vodě, ale je rovněž schopný honit i na pevné zemi.

Klasifikace FCI: Skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 1.1 velcí honiči
Nepodléhá pracovní zkoušce;

Celkový vzhled: je to velký pes s rovnýma nohama, bez vad, s hrubou srstí, hlava vyjadřuje vznešenost, tělo je solidně stavěné, chody pružné a krok prostorný. Dvojí hrubá srst a velké tlapy jsou jeho charakteristickými znaky. Pohyb je snadný.

Charakter/Povaha: je milý a má vyrovnanou povahu.

Důležité proporce:

- vzdálenost od špičky nosu ke stopu je o málo menší, než vzdálenost od stopu k týlnímu hrbolu.

Hlava: je impozantní, čistě modelovaná, spíše hluboká, než široká. Čelo není nikdy svraštělé ani vypouklé, výraz je přátelský a otevřený. Celá hlava kromě nosní houby je dobře porostlá hrubou srstí, která tvoří na konci čenichové partie pěkný vous a malou bradku.

Část mozková:

Mozkovna: je pěkně klenutá, ani hrubá, ani přehnaně velká, stoupá pozvolna od stopu k týlnímu hrbolu, který není příliš výrazný. Jařmové oblouky jsou výrazné.

Stop: je výrazný, ne přehnaně hluboký.

Část obličejová:

Nos: je široký, s dobře otevřenými nozdrami.

Čenichová partie: silná a hluboká.

Pysky: jsou spuštěné, ale ne přehnaně vyvinuté.

Čelisti/Zuby: čelisti jsou silné a mohutné, zuby jsou dobře uložené a mají perfektní pravidelný nůžkový skus, což značí, že horní řezáky překrývají ty spodní v těsném kontaktu a jsou dobře a pravidelně postavené.

Oči: mají inteligentní výraz, nejsou příliš hluboko uložené v očních důlcích. Spojivky jsou jen nepatrně viditelné. Barva oka a zbarvení okrajů očních víček je závislé na zbarvení srsti (jedinec modrý s pálením, modrý s plavými znaky může mít oči oříškově hnědé). Žluté oko je nežádoucí.

Uši: jsou charakteristické pro plemeno. Ucho je dlouhé, zavěšené ve výši očního koutku. Dosahuje bez problémů k nosní houbě, pokud jej natáhneme kupředu. Stáčí ve tvaru vývrtky, jeho přední hrana se stáčí dovnitř, což je charakteristický závěs, na to je třeba brát zřetel. Ucho je bohatě osrstěné a srst na něm tvoří třásně.

Krk: je dlouhý, mohutný, harmonicky vsazený do plecí, šikmo nesený, pěkně modelovaný. Mírný lalok je přípustný.

Tělo: mohutné.

Horní linie: je vodorovná.

Hřbet: je široký.

Bedra: jsou krátká a silná.

Hrudník: je hluboký, s hlubokým hrudním košem, oválného průřezu, žebra jsou dobře klenutá. Není ani příliš široký, ani plochý. Žebra mají sklon šikmo k zádi, čímž vzniká dostatek prostoru pro srdce a plíce.

Ocas: je vysoko nasazený a vysoko nesený pokud je pes vzrušený nebo v akci, nikdy není stočený na hřbetě. Pokud je pes v klidu, může být nesený svěšený. U kořene je silný, směrem ke konci se zeštíhluje. Poslední obratle dosahují až k hlezennímu kloubu. Ocas je nesený rovně nebo mírně prohnutý. Srst na spodní straně ocasu je obvykle delší a hustší, než na jeho horní straně.

Končetiny:

Hrudní končetiny: mají silné kosti, jsou rovné od lokte až po zem.

Lopatky: jsou šikmo uložené.

Záprstí: je silné a mírně šikmé.

Pánevní končetiny: velmi silné a silně osvalené ať se na ně díváme z jakéhokoli úhlu. Při pohledu zezadu nejsou ani příliš široce, ani příliš úzce postavené. Zaúhlení pánevních končetin je střední. V přirozeném postoji jsou v jedné vertikále zadní strana pánevních končetin a hlezna. Mezi prsty musí být zřetelná plovací blána.

Pohyb: v kroku je pohyb velmi pružný, nohy se pohybují nízko u země. Pes přechází bezprostředně do aktivního klusu, volného a pravidelného, s dlouhým krokem. Cval je hladký s mimořádně prostornou akcí.

Zevnějšek:

Srst: je dlouhá (4-8 cm), hustá a rousná, tvrdá a odolná proti povětrnostním vlivům, ale není drátovitá. Má rozčuchaný vzhled. Srst na hlavě a vnitřní straně nohou je normálně mnohem jemnější. Podsada je dobře patrná. Textura krycí srsti i podsady je poněkud mastná. Srst se nesmí upravovat pro prezentaci na výstavě. Pes musí být předváděn v přirozeném stavu.

Zbarvení: všechny barvy, jaké známe u honičů, jsou přípustné. Jednobarevná, šedavá, ocelová, červená, pšeničná, modrá. U těchto zbarvení se mohou vyskytovat malé bílé znaky na hlavě, na hrudi, na tlapkách a na konci ocasu. Psi bílí mohou mít nevelké citronové, modré nebo jezevčí (barva jezevce) znaky. Další přípustná zbarvení jsou černá s pálením, modrá s pálením, černá a krémová nebo hnědá (játrová), plavá a hnědá, plavá a bílá.

Nepřípustná zbarvení: hnědá a bílá, bílý trup s jasně oddělenými černými a rezavými plotnami. Pigmentace musí být v souladu s barvou srsti, i když nemusí být stejná, jako zbarvení srsti.

Například plavý jedinec může mít nosní houbu a okraje očních víček hnědé. Připouští se malé depigmentované skvrny na nosní houbě.

Výška:

Kohoutková výška: okolo 69 cm pro psy
okolo 61 cm pro feny

Chyby: Všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti **a jejich vlivu na zdraví a spokojenost psa.**

Všichni jedinci, na kterých bude patrná porucha psychiky nebo chování, budou vyloučeni.

NB: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.